

22112346

NORWEGIAN B – HIGHER LEVEL – PAPER 1
NORVÉGIEN B – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1
NORUEGO B – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Friday 13 May 2011 (afternoon)
Vendredi 13 mai 2011 (après-midi)
Viernes 13 de mayo de 2011 (tarde)

1 h 30 m

TEXT BOOKLET – INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this booklet until instructed to do so.
- This booklet contains all of the texts required for Paper 1.
- Answer the questions in the Question and Answer Booklet provided.

LIVRET DE TEXTES – INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas ce livret avant d'y être autorisé(e).
- Ce livret contient tous les textes nécessaires à l'Épreuve 1.
- Répondez à toutes les questions dans le livret de questions et réponses fourni.

CUADERNO DE TEXTOS – INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra este cuaderno hasta que se lo autoricen.
- Este cuaderno contiene todos los textos para la Prueba 1.
- Conteste todas las preguntas en el cuaderno de preguntas y respuestas.

TEKST A

Eit breitt internasjonalt engasjement

Solveig Igesund
Leiar i Norsk Folkehjelp Ungdom

5 Visste du at barn og unge i Kambodsja vert kasta ut av heimane sine? Eller at urfolk i Ecuador må kjempe med nebb og klør for å få tilgang til eigne naturressursar? Og har du forresten høyrte at Sudan står ovanfor eit svært viktig val som kan avgjere framtida til landet? Har du ikkje høyrte om noko av dette, men ynskjer å lære meir, så er det bra om du er medlem i Norsk Folkehjelp Ungdom. I år skal vi nemleg setje eit ekstra sterkt preg på 1. mai-kampanjen, og vi vil at akkurat du skal vere med på laget!

10 NFU¹ har etablert eit formelt samarbeid med AUF², SU³ og LO⁴ Ungdom som skal vare heile året. Med dette ynskjer vi å etablere oss som den naturlege samarbeidspartnaren for ungdomsorganisasjonane på venstresida og samstundes få til masse bra aktivitet lokalt. I Bergen er eit slikt samarbeid allereie etablert og ungdomane står no på for å planlegge 1. mai-konserten "Sound of Solidarity". Eit liknande arrangement er under planlegging i Trondheim og rundt om i landet er det mange ungdomsgrupper som vil gå med parole i toget eller bøsse på gata.

15 Men årets kampanje tek ikkje slutt etter 1. mai. I løpet av 2010 vil NFU fokusere politisk på Kambodsja, Ecuador og Sudan. Til hausten vil vi ha kick-off på ein foredragsturné om "folk som forandrer verden", det vil vere internasjonalt work-shop på sommarleir og du vil få fagleg påfyll og interessante debattar på årets studentsamling. Til saman vil dette utgjere eit breitt internasjonalt engasjement i NFU der vi skal ta standpunkt og vise solidaritet med dei som kjempar for rettferdig fordeling av makt og ressursar.

Appell, Norsk Folkehjelp, 2010

---

¹ NFU: Norsk Folkehjelps Ungdom (Arbeiderbevegelsens hjelpeorganisasjon)

² AUF: Arbeidernes Ungdoms Fylking (Arbeiderpartiets ungdomsorganisasjon)

³ SU: Sosialistisk Ungdom (Sosialistisk Venstrepartis ungdomsorganisasjon)

⁴ LO: Landsorganisasjonen

TEKST B

Helt på kanten

Navn: Arne Husvåg

Arbeidsplass: Solvik Båtforening

Ansatt siden: 2006

Jeg har alltid vært knyttet til havet, og har lagt bak meg et yrkesliv som fisker, som skipper på tankbåt og som kontoransatt i et shippingfirma. Da jeg ble pensjonert for fire år siden, begynte jeg som sesongarbeider på denne båtslippen. Med et ferskt truckførerbevis var jeg klar til å flytte båter.

Det er store verdier som henger på gaffelen når båtene fraktes fra vinteropplag og bort til bryggen for sjøsetting. Med en seilbåt hengende foran frontruten er det jo ikke alltid lett å se hva som skjer, derfor pleier jeg å rygge mest mulig. Da har jeg fri sikt gjennom bakvinduet.

Om våren er det mye aktivitet her på slippen. Det er ganske trangt, og det gjelder å være konsentrert så man ikke treffer biler, båter og folk på veien. Likevel blir jeg sjelden stresset. Så lenge man ikke kjører for fort, går dette veldig greit. Det virker nok mer skummelt for eierne når de ser sine nypussede stoltheter henge foran en truck i to tynne stropper.

Da jeg jobbet i shippingfirmaet, var det en helt annen type stress. Da ringte skippere meg fra hele verden når de hadde problemer. Noen ganger ringte de og sa at "nå er vi i ferd med å synke". I den jobben hadde jeg alltid en uro for at noe skulle gå galt. Det slipper jeg her, for her skal det rett og slett ikke gå galt. Blir jeg usikker, stanser jeg trucken og går ut og sjekker.

Noen år før jeg begynte her, skjedde det likevel et uhell under sjøsetting av en tung båt. Da den ble heist ned i vannet, ble trucken så fortung at bakhjulene lettet fra bakken. I det båten traff vannskorpen, fulgte trucken etter over bryggekannten. Den landet oppi båten, og gaflene kjørte seg ned gjennom dekket.

Heldigvis har jeg aldri opplevd noe lignende. Man merker at trucken blir fortung lenge før bakhjulene slipper taket. Da tar jeg det enda mer med ro.

En høst holdt det på å gå galt. Jeg hadde løftet en båt opp fra vannet, og rygget av sted med døren åpen. Plutselig sto det noen på stigtrinnet og skrek inn i øret mitt. I ren refleks slo jeg på bremsen, redd for at jeg hadde truffet noe. Men han lurte bare på om det fantes en høytrykksspyler på brygga som han kunne låne. Da ble jeg ganske irritert, for bråstoppen gjorde at båten fikk en voldsom sleng i stroppene og holdt på å treffe styrehuset der jeg satt. Selv om det er lenge siden nå, merker jeg at det skjer noe inni meg når jeg tenker på den hendelsen.

Det fine med denne jobben er at det er sesongarbeid. Det starter rett etter påske og varer til alle båtene er på vannet til sankthans. Så har jeg fri til september, når båtene skal opp på land igjen.

Det er stadig flere som kjøper seg båt, og det er hyggelig å kunne hjelpe dem med å komme i gang med sesongen. De neste ukene skal vi sjøsette nesten 600 båter fra denne slippen alene. Dessverre har tettheten av båter ødelagt litt av sjarmen på fjorden. Det blir stadig vanskeligere å finne en perle for seg selv.

I sommersesongen er jeg mye ute med seilbåten min sammen med madamen. Hun er ikke like frelst på sjølivet som meg, men synes det er greit å være med. Jeg kunne vært en grinebiter og sagt at sjøen vil jeg helst ha for meg selv. Men jeg velger å unne alle å oppleve båtlivets gleder langs kysten.

Øyvind Gulliksen, A-magasinet Nr. 16, 23 april 2010

TEKST C

Charlotte Isabel Hansen

Selvsagt reagerer man med undring når man får brev fra politietaten, og for Jarle, som alltid gikk omkring med en grunnleggende følelse av å ha gjort noe galt, eller en fæl forutanelse av at han skulle komme til å gjøre noe galt, var det direkte skremmende å få et sånt brev. Det brant og stakk i fingrene da han så sitt eget navn på et brev med politietaten som avsender, og han løp opp trappene til leiligheten som om han hadde noen i hælene, låste seg inn og satte seg ved kjøkkenbordet, hvor han la brevet foran seg.

Han gikk tre ganger rundt kjøkkenbordet.

Han tok det opp, holdt det i hendene og så på det denne augustdagen da han for litt siden hadde sagt, høyt, nesten sint, ”signifikant og signifikant er utelukkende en tegnintern relasjon, det må dere få inn i hodet, hvis ikke kan dere bare glemme å prøve dere på så mye som en bitte liten artikkel av Derrida eller Genette eller Paul de Man!” Brev fra politietaten. Til ham. Til Jarle Klepp. Han søkte sjenert i hodet etter ting han kunne ha gjort; var det ulovlig å ha samleie utendørs? ----

Eller var det husbråk? Hadde nabokvinnen, kvinnen med de fjerntstående skilpaddeøynene han aldri vekslet mer enn korte høflighetsfraser med, rapportert ham inn for husbråk og forstyrrelse av offentlig fred og ro etter at det gikk sånn over stakk og stein på den festen han hadde i begynnelsen av august, da ingen ville slutte å drikke før det ble lyst og vel så det?

Jarle pustet engstelig inn, og like engstelig ut.

Han satte seg ved kjøkkenbordet og åpnet brevet.

Jarle leste.

Jarle leste og måpte.

Hva?

Var det mulig?

Han la brevet fra seg, tok det straks opp igjen, leste det på ny.

Var det virkelig mulig?

Et barn?

Et lite barn?

Hadde han, Jarle Klepp, et barn?

Var han, Jarle Klepp, far?

Til et barn?

Han ble bedt, av politiet, etter opplysninger fra en Anette Hansen, om å avlegge blodprøve for å bevise at han var far.

Anette Hansen?

Og dette *barnet* skulle snart være syv år gammelt, sto det, en snart syv år gammel jente, og han skulle altså være far til det.

Nei. Nei. Han svettet, han blunket, han ble tørr i munnen. Nei, det kunne ikke stemme.

40 En liten, spedbygget og lyshåret jente kom ut. Hun holdt hendene samlet i fanget, som i en muffe. Hun tok små, korte steg på et par hvite joggesko med røde striper, og kikket ned i bakken. Jenta ble leid av en vennlig flyvertinne. Flyvertinnen gikk ned på huk, fanget oppmerksomheten hennes, og pekte mot Jarle. Jenta stanset, men fortsatte å se ned i bakken, og Jarle så hvordan de andre reisende gikk forbi mens flyvertinnen snakket med jenta. Datteren hans bar på en orange leketøyshest, kunne Jarle se, og på ryggen hadde hun en epleformet rosa sekk. Etter et lite, halvt minutt, begynte jenta å løfte ansiktet. Haken steg sakte fra brystet, øynene vek fra bakken, pannen rettet seg, og hun så på ham.

45 Han svelget.

fra *Charlotte Isabel Hansen* av Tore Renberg, forlaget oktober as, Oslo 2009

TEKST D

TØYS OG TULL – OG TROLL

“Trolljegeren”, en fin blanding av “Blair Witch” og Asbjørnsen & Moe.

FILM: Noen filmer skjønner man ikke hvorfor er blitt laget. De lider under fraværet av en original grunnidé og virker fattige på entusiasme.

“Trolljegeren” er ikke en av disse. Man kan savne ett og annet i utførelsen, men filmens force er at den forener fenomener de færreste ville tenkt på å sette sammen, og får det til å virke selvfølgelig og gøy: Asbjørnsen & Moe, politisk konspirasjonsthiller, surrealistisk komedie, juksedokumentar á la “The Blair Witch Project” og diskret regions-pr gjennom de pent produkt plasserte fossefallene i Sogn og Fjordane.

Skogen er skummel

Det er over ti år siden nevnte “The Blair Witch Project” innprentet mediestudenter at det er et og annet du ikke gjør om du har livet kjært.

For eksempel begynner du deg ikke ut i granskogen for å lage dokumentarfilm om et uforklarlig lokalt fenomen, i følge med to-tre appetittvekkende jevnaldrende.

Våre folk, Thomas (Glenn Erland Tosterud), Johanna (Johanna Mørck) og Kalle (Thomas Alf Larsen), legger likevel ut fra Høgskulen i Volda for å rapportere om noen underlige bjørneangrep, og ender opp med å forfølge en mystisk jeger (Otto Jespersen) som, viser det seg, jakter på noe litt større enn bjørner.

Studentfilmfølelse

“Trolljegeren” insisterer på å være en samling av studentenes uredigerte opptak, og den håndholdte kameraføringen og kornete nattbildene er deretter.

Ai ai ai ai ai

Det er høyst usikkert hvorvidt publikummet i USA, der filmen vil få premiere, kommer til å henge med på notene når Jespersen synger “ai ai ai ai ai boff” til et angripende troll.

Men her til lands vil den verbale og innforståtte humoren, som er basert på et nasjonalt arsenal av taus kunnskap, trolig nå frem. “Trolljegeren” er, i sine fineste øyeblikk, et overflødigshorn av leken oppfinnsomhet hva angår troll og alt deres vesen.

Og når det skal redegjøres med stort alvor for trollenes drektighetstid og den fysiognomiske prosessen som gjør at noen av dem utvikler tre hoder, *må* dette nesten gjøres via steinansiktet til Otto Jespersen. Jespersens fåmælte hardhaus i kofte og skinnjakke som bjeffer ut absurde ordre er en herlig komedieskikkelse. Han kontres fint av Tosteruds Thomas, som er han ambisiøse og overivrige regissørspiren som alle husker fra studiedagene.

“Trolljegeren” er en genuint tøysete film. Iblant kan det være en god ting.

Inger Merete Hobbestad, www.dagbladet.no, 28.10.2010
